

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

ληγάννη Πυκνή, πυκνοτάτη, ή κυβερνητική πέτρου, άραιά, σάν μισοαβημένη κόττα, ή αντιπολιτευόμενη. Ο ήττημένος πολιτικός όμιλεί από τού βήματος, επιτίθεται λάβρος έναντίον της Δηληγαννικής «κομματικής κραιπάλης» και σε μία στιγμή λέει:

— Απειθυνόμενος προς Ύμεις, κύριοι βουλευταί, όμιλώ διά να με άκούση δλόκληρο τού Έθνους!

Ο πρωθυπουργός μισοκρίνεται και θέλει να τόν διακόψη. Άλλ' ό Χαροίλαος Τρακούτης, έξακοντίζοντας τού χέρι σε μία χειρονομία επιβολής, βρυχάται :

— Κάτσε κάτω σέ! Ο Δηληγαννής, ό πρωθυπουργός, ό άρχοντας της μεγάλης έκείνης πλειονότητας, στή φωνή του ήττημένου ζαρωένου και κάθεται στή θέσι του! Οταν συνήλθε και ανέλαβε ν' άπαντήσει «εις την αθάνασιαν» τού αντίπαλου του ήταν πεύ άσγά. Η ψυχές των άκουστών είχαν συναρπαγεί, και ό συντετριμμένος στις κάλπες Χαροίλαος Τρακούτης παρουσιάζόταν ό πολιτικός της επιβολής και τού μεγαλειού.

Θεωλώδεις ύπηρεαν και ή συνθεδιασείς της Βουλής που έγινάν μετά τού Βερολίνου Συνέδριου τού 1880. Η Άντιπολιτεύσεις έφάνατες : — Γεννηθήτω φως! Ο Δηληγαννής, (που είχε αντιπροσωπεύσει την Ελλάδα στο Συνέδριον) άπαντούσε : — Όχι! Δέν επιτρέπεται! Και ή Βουλή των Έλλήνων παρουσίαζε την θορυβώδη όψη της Λαχαναγορής. Τότε πετάγεται επάνω στο βήμα ό «Άσας της Βουλής», ό «τα στίγνα σιδηρούς», ό «την φράνα δεινός και τόν λόγον καταφράκτης», ό μέγας και πολύς Ίακωβάτος.

— Όπίσω! φωνάζει. Όπίσω αντιπολιτεύσεις! Και σέ Κυβερνήσις όπίσω!..

Βού, και τού Βουλευτηρίου ό τοίχος σείονται στούς σφοδρούς κματισμούς της φωνής του. Και άφού έξετίναξε τις πολυθρόλλητες «πολεμικές παρασκευές» λέει :

— Και με αυτά πώς ήτο δυνατόν να πολεμήσωμεν κατά της Τουρκίας; Έσχάτως έπρομηθεύθημεν πυριτίδα σάπιαν, ύποδηματα σάπια, γαλέτα σάπια!

Σ. Πατριάρχης (Υπουργός των Στρατιωτικών): — Τά ύποδηματα, τά όποία λέγεις σάπια, ό στρατιώται τά όνομάτους γερά

Ίακωβάτος : — Όχι δά, κύρ Σωτηράκη!

Νά τώρα και ένα κομμάτι συζητήσεως από παλαιότερη Βουλή, τού 1873, παρμένη από την έπίσημη Έφημερίδα των Συζητήσεων της Βουλής. Μιλεί ό πολός Βούλαργος, ό και «εσσυμπάς» έπαινομοσθείς. Μιλεί με συντριβή :

Βούλαργος. —... Είμαι εκ των πρώτων έπαναστατών κατά της παρελθούσης Δυναστείας τού Όθωνος! Ίσως έκαμα ό τι ουδέεις άλλος έκαμα. Έτέθην εις τάς φυλακάς, άκόμη έχω πληγάς από τάς άλύσους, με τάς όποίας με περιέβαλον! Ο κ. Δαλιγνώργης, ήτο τότε δικηγόρος έδικός μου εις τού ζήτημα τούτο, εις αυτόν ειχα δώσει την ζώνη μου. Έλεγον εις αυτόν, ουτε την ζώνη μου ψηφώ, ουτε τίποτε. Άλλ' άν και ήτον ή θήλησίς μου, διη ή κοινή γνώμη να ύπερασμήση, σήμερον κλάω διότι έπεσον ή Δυναστεία εκείνη, κλάω, διότι έφυγεν ό Όθων, και λέγω διη ή Ελλάς έχασε πάλι, διότι έδιώχθη και απέθανεν ό μακαρίτης Όθων μακράν ήμών!

Πετσάλης : — Έγώ διαμαρτύρομαι!

Βούλαργος : — Και, άν ήτο δυνατόν, και άνδριάντα ήθελα προτείνει να ψηφίσωμεν ύπερ τού Όθωνος!

Καλλιφρονάς : — Έκαμα λάθη.

Βούλαργος : — Όλος ό κόσμος κάμνει λάθη!..

ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΕΣ

ΤΑ ΚΟΥΒΑΡΝΤΑΛΙΚΙΑ ΤΟΥ ΜΠΑΡΜΠΑ ΜΑΡΤΙΝΟΥ

Μόλις τού κορβί άραξε στο λιμάνι, ό μπάρμπα Μαρτίνος, ένας περιφανής θαλασσόλυκος, έτρεξε άμέσως στο σπίτι του—δηλαδή στην ταβέρνα της προκμασίας.

Παρήγγειλε να τού φέρουν δυό άψέντια, τά όποία άδε.ασε τού ένα πάνω στο άλλο.

— Α! άνεφάνησε με στεναγμών βαθυτάτης Ικανοποίησεως. Όταν πίνω δυό ποτήρια μαζί, αισθάνομαι δυό ανθρώπους μέσα μου...

Τότε όμως στάθηκε σκεπτικός... Τού ειχε έρθει μία μεγαλοφυής έμπνευσις. — Άφού αισθάνομαι μέσα μου άλλους δυό ανθρώπους, ειπε με τού νου του, γιατί να μή τούς κερδίσω; Και διάταξε άμέσως δυό άψέντια!..

Τότε όμως οι δυό άνθρωποι πού αισθάνονταν μέσα τού έγιναν τέσσαροι. Τους κέρασε λοιπόν κι' αυτούς τέσσαρα άψέντια και ύστερα από μερικέσ ώρες κερώντασ και πίνοντας έπιτες ξερούσ άπ' τού μεθύσι στο πάτωμα!..

Τό 1687, ένας πλούσιος Γερ. ανός, συλλέκτης σπανίων άντικειμένων, άγόρασε για 7.500 φράγκα, στην Πρωσσία ένα κοουκόλι κερασιού, επάνω στο όποίο κάποιος διάσημος τεχνίτης ειχε σκαλίσει έκατόν είκοσι κεφάλια βασιλέων, αυτοκρατορών και άλλων σημαντόνων προσώπων της εποχής.

— Έννοείται ότι τά κεφάλια αυτά ήσαν μικροσκοπικά και μόνο με μικροσκοπικό μισροφάτο να τά διακρίνη κανείς καλά.

— Κατά τά μέσα έπίσης τού περασμένου αιώνου, ό διάσημος και πάλμλουτος Άγγλος τραπεζίτης σέρ Μότς Μοντεφιόρε, άγόρασε στην Ίερουσαλήμ από κάποιον καλόγηρο έναν κόκκο σταριού, επάνω στον όποιο, ό έπομονητικός καλόγηρος ειχε σκαλίσει μία δλόκληρη λατινική προσευχή, άποτελεμένη από 286 λέξεις!..

Όταν πέθανε ό σέρ Μότς, οι κληρονόμοι τού βρήκαν τού σταρσοφου αυτό, κλεισμένο μέσα σ' ένα άσχημο κουάκι, τού όποιο ό τραπεζίτης κρατούσε πάντα επάνω του, μέσα σε μία ειδική τσέπη τού γελκούου.

— Από μία στατιστική των Άστυνομικών Τμημάτων τού Παρισιού, ή όποία έδημοσιεύθη τελευταίως στις έφημερίδες, προκύπτει ότι ή Παρισίανες είναι ύπερβολικά άφηρημένες. Δέν περνάει δηλαδή ή μέρα πού να μήν ξεπούνουν έδώ κ' εκεί διάφορα άγίτικα, ύμβρέλλες, τσάντες, παρορφία κ' επανωφόρια άκόμη.

— Μέσα στις γυλιές αυτές των χαμένων γυναικείων άντικειμένων τού βρ'σκονται κάθε μέρα άδύσποτα, σε τράμ, σε μετρό ή στις δρόμους δέν βρέθηκε ποτέ ουτε ένα κραγιόν κόκκινο των χειλέων, ουτε μία που τριέρα!..

— Μία μεγάλη έπιστημονική άποστολή πού έξερευνά τις παρθένες έκτάσεις της Βραζιλίας, άνεκαλύψαν τελευταίως μία έντελής νέα και άγνωστη φυλή άγρίων ίθαιενών.

— Οι ίθαγενείς αυτοί δέν εινε ουτε έρ-θροδέριοι, ουτε κινιρόδεριοι, ουτε μαύροι. Τό χρώμα τού; εινε κάσταρο και τά μαλλιά τούσ κατάξανθα, όπως των Σκανδιναυών!..

— Η ίδια άποστολή άνεκαλύψαν και ίχνη—πρόσφατα έννοείται—θρίων άγνάστων, τεραστίων διαστάσεων, τά όποια πρέπει να μοιάζουν με τά γιγαντιαία προϊστορικά θήρια, τούσ δεινοσαύρους κλπ. Δέν κατάφωτισε όμως άκόμη ν' άνακαλύψη τά καταφύγια των τεράτων αυτών.

Οι κληρικοί—στην Εβρώπη βέβαια και στην Άμερική— άρχισαν να άσχολούνται τελευταία και με τόν κινηματογράφο.

— Πρό όλίγων μηνών, ό γάλλος έφημέριος Λουτιλ συνέγραψε ένα κινηματογραφικό έργο, τού όποιο άγόρασε μία κινηματογραφική εταιρεία. Τό έργο τού Λουτιλ κινηματογραφείται ήδη και θά προβληθή έπειτα από λίγους μήνας.

— Πρό δύο έβδομάδων πάλιν, δυό Άγγλοι κληρικοί, ό αιδεσιμότατος Σάμτον και ό αιδεσιμότατος Λογάν, έλαβαν μέρος, ως πρωταγωνισταί, σε μία μεγάλη κινηματογραφική ταινία!

— Δέν μαστίζει μόνον τούς Έλληνας ήθοποιούς ή άνεργία. Τό ίδιο γίνεται και στή Γαλλία. Στην έτραία έκθεσι του, την όποία κατήρτισε τελευταίως, ό πρόεδρος των Γάλλων ήθοποιών, άναφέρει ότι μόνον τά 30 έκατοστά των Γάλλων ήθοποιών εργάζονται. Τά άλλα έβδομήντα έκατοστά βρ'σκονται χωρίς εργασία.

— Έχει δέ ή Ένωσις των Παρισινών Ήθοποιών 6.745 μέλη!

— Από τούς ήθοποιούς αυτούς χίλιοι μόνον εργάζονται στο Παρισινά θέατρα και άλλοι χίλιοι διακόσιοι βρ'σκονται σε περιουδίες στο έξωεαρκό. Οι ύπόλοιποι μόνον άνεργοι.

— Οι πληθυσμοί των Ίνδιών και της Άφρικής διεμαρτυρήθησαν τελευταία έντονότατα έναντίον της μόδας πού επικρατεί να κατασκευάζονται γυναικεία παπούτσια, τσάντες, ζώνες κλπ. από δέρμα σάφρας, και τούτο γιατί τούς στοιχίζει πολύ άκριβά ή μόδα αυτή, και να πός :

— Η σάφρες των όποιων τού δέρμα χρησιμοποιείται για τ' άνωτέρω γυναικεία είδη, τρέφονται κυρίως με τά αυγά των φειδιών. Άρ' όπου όμως άρχισαν να τις κτηνοφύω χάρην τού δερμάτου; καν, τά φειδιά έπολλαπλασιάσθησαν και στην Ίνδεις και στην Άφρική. Ζητούμεν λοιπόν οι κάτοικοι των χωρών αυτών—και πολύ δικαίως—να παύση ή καταδίωξις των κτηνοφύωτων αυτών έρπετων. Και τού δερματίνια γυναικεία είδη; Άς γίνονται, διάβολε, ύπό τού δέρμα όποιουδήποτε άλλου ζώου...

Η ΔΙΑΘΗΚΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΚΤΗΤΟΥ

Ο τρμερός Μωμάθε ό κατακτητής, ό άνθρωπος πού άντέγραψε δυό αυτοκρατορίες και έκυριεύσε διακόσιες πόλεις, κατά τις τελευταίες στιγμές της ζωής του διέτιξε να χαράξουν επάνω στην ταφόπετρα πού θ' ήτον έσκαπεί αυτή την άπλή, άλλα άκριβή σημανική για τούς διάδοχους του διαθήκη :

«Επιθυμούσα να καταλάβω τη Ρόδο και να ύποτάξω την Ίταλία.

